

derhos, at Retshandler, indgaaede af Hustruen, hvorved hun gør sig ansvarlig eller medansvarlig for Mandens Forpligtelser (f. Ex. ved Medunderskrift som Kautionist), ere uforbindende for hende, medmindre de ere godkendte af Overøvrigheden.

Kap. III. Særeje og Gaver mellem Ægtefæller. a) *Særeje* er efter Loven 1) personlige Rettigheder, saasom Forfatterrettigheder, og Formuerettigheder, som ere knyttede til den berettigede Person, saasom Pensioner, Livrenter, Overlevelsesrenter, Aftægtsrettigheder o. l. (dog indgaa de Indtægter, som disse Rettigheder afføde under Ægteskabet, i Fællesboet, medmindre andet er bestemt ved Lov, Ægtepagt eller anden gyldig Viljesbestemmelse); 2) hvad der af nogen af Ægtefællerne er erhvervet eller erhverves ved Arv (selv om Arven er Arvingens Tvangslod) eller Gave, naar, og i det Omfang, dette er bestemt af Arveladeren eller Giveren ved Gavens Givelse; 3) hvad der ved Ægtepagt gyldigen er erklæret for Særeje. — Hver Ægtefælle raader over sit Særeje, naar ikke anderledes er bestemt ved Ægtepagt eller f. Ex. af Arvelader eller Giver. Indtægten af Særeje efter Ægtepagt, og hvad derfor anskaffes, bliver Særeje, medmindre andet er bestemt ved Ægtepagt. — Med Hensyn til Udgifterne ved Husholdningen (heri indbefattet Leje af Bolig) og ved Børnenes Opdragelse og Undervisning bestemmes, at forsaavidt de ikke kunne afholdes af Fællesboet, er enhver af Ægtefællerne pligtig at yde Bidrag hertil af sit Særeje, forsaavidt saadant haves. I Mangel af mindelig Overenskomst bestemmer Overøvrigheden, hvormeget der skal bidrages. — Forpligtelser, der ved Ægteskabets Indgaaelse paahvile nogen af Ægtefællerne, udredes af vedkommendes Særeje, hvor saadant haves. — b) Om *Gaver mellem Ægtefolk* gælder den Hovedregel, at de for at være gyldige maa ske ved Ægtepagt. Herfra to Undtagelser: Genstande til personligt Brug, hvis Værdi ikke staar i Misforhold til Giverens Kaar, og: Gaver, som bestaa i Livsforsikring, Overlevelsesrente eller lignende Forsørgelse, der af Manden sikres Hustruen.

Kap. IV. Hustruens Raadighed over Erhverv ved selvstændig Virksomhed. Dette Kapitel indeholder kun, hvad der staar i § 1 i Lov 7. Maj 1880, blot med en lille Ændring